

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

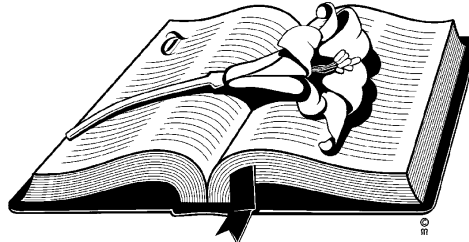

Obsah:

- Setkání u sv. Ludmily na Tetíně str. 6
- Pozvánka na pouť ke kapličce „U tří habrů“ str. 7
- Bohatá tradice svatodenních svátků str. 8
- Před čtyřiceti lety zemřel kardinál Beran str. 8
- K začátkům berounské nemocnice a službám v kapli str. 9
- Velikonoce v Počaplech str. 10
- Denní modlitba církve v praxi str. 11
- **O našem nejstarším písemnictví** Mariánské písně str. 12
- **Ze života svatých:** Sv. Filip a Jakub str. 13
- Kapličky k Hájkustr. 14
- **FCH Beroun:** Pečovatelská a odlehčovací služba str. 15
- Aktuality z farní knihovny str. 17
- **Poslední slovo:** Izrael - bojuje Bůh? str. 18

Denní modlitba církve

Modlitba je základním projevem víry člověka. Je to ve skutečnosti její naplnění, realizace, živý doklad toho, že Bůh naslouchá a mluví. Jistě každý z nás pocítil sílu takového rozmlouvání, do něhož můžeme vložit vše – děkování a chválu, prosby za sebe i za druhé, své radosti i trápení. Se slovy modlitby předstupujeme před Pána s vědomím, že nemáme co skrývat, protože On nás zná. Modlitbu můžeme rozdělit do dvou kategorií podle její povahy: na modlitbu soukromou a modlitbu společnou. Pominu problematiku modlitby soukromé, protože o ní existuje celá řada dostupných publikací. Chci se krátce zabírat modlitbou společnou. Církev, podle slov Krista, žije. Je dokonce jeho tajemným tělem, které tvoříme my sami. A Kristus je ve své církvi stále přítomen. Liturgie je tedy každé setkání Božího lidu, které se obrací k Bohu s

redakční archiv

díky a chválami a připojuje prosby a ve kterém se tak Kristus objevuje jako střed a dárce spásy pro celý svět. Ba co víc! Takové shromáždění je přítomností Boha posvěceno a posvěcuje i okolí. To je velmi důležitý fakt, na který se často zapomíná. Věřící lidé by měli posvěcovat své okolí! Shromáždění lidu se tedy modlí, když předstupuje před Boha. Všichni přítomní soustředí myšlenky jedním směrem. Ač jsme různí, přece jsme na jedné lodi... Že mám na mysli slavení Eucharistie - mši svatou, je jasné. Ale liturgie nemusí být jen toto. „Od východu slunce až na západ buď chváleno jméno Hospodina.“ Žalm 113, verš 3. Přesně tento výrok církev naplňuje, když celý den protkává modlitbou. Takovému systému modlitby je říká **denní modlitba církve** (též liturgie hodin, božské oficiium) a je zapsána v knize nazývané **breviář**. Tato modlitba vznikala již od 3. století a prodělal velký historický vývoj. Zrodila se v mnišském prostředí, aby vedla řeholníky k rozjímání. Postupem doby se stala povinnou součástí života osob povoláných k duchovnímu stavu. Benediktini byli hlavními nositeli této krásné modlitby a zasloužili se o její rozšíření

do prostředí diecézí. Tridenstský koncil v 16. století provedl výraznou úpravu modlitebního systému podle 164. verše žalmu 119.: „Chválím tě sedmkrát za den za tvé spravedlivé soudy“. *Matutinum* je modlitba uprostřed noci. Následují *laudes* (ranní chvály) za svítání, *prima* první hodinu po východu slunce (v závislosti na roční době asi kolem 6.00), *tertia* o třetí hodině od východu slunce (9.00), *sexta* o šesté hodině od východu slunce (poledne) a *nona* o deváté hodině po východu slunce (15.00). Při rozsvěcení světel večer přišly na řadu *vesperae* (nešpory) a před spaním byla poslední modlitba *completorium*. Druhý vatikánský koncil výrazně zjednodušil liturgii hodin a zároveň ji **zpřístupnil laikům**. Dnes je denní modlitba církve uspořádána takto: *Pozvání k modlitbě* (úvod), *modlitba se čtením* (kromě žalmů obsahuje biblické texty a čtení z odkazu církevních otců), ranní chvály, *modlitba uprostřed dne* (dopoledne nebo v poledne či odpoledne), *nešpory*, *modlitba před spaním*. Takto je celý den rozčleněn na chvíle práce a chvíle modlitby přesně dle výroku sv. Benedikta z Nursie: „Ora et labora“ (modli se a pracuj). Celý tento systém modlitby je postaven na žalmech – klenotu biblických textů. Modlitba žalmů je nejstarší modlitební praxí křesťanů a je velmi pravděpodobné, že sám Ježíš Kristus se takto modlil. Možná jste v některých kostelech zažili některou část liturgie hodin přede mší svatou. Více je rozšířený růženec. Ten je také rozjímavou modlitbou, ale na rozdíl od breviáře je to produkt lidové zbožnosti doby středověku (tím ovšem nechci stírat jeho hloubku). Význam společné modlitby je nedoceněný. Domnívám se, že přišel čas, abychom pronikli do hluboké spirituality společných rozjímání, při kterých se setkává úplně celá církev. (Článek zaměřený na praxi modlitby najdete uvnitř čísla). Je to nekonečný kruh, kdy se shromáždění modlí za církev a církev se modlí za něj. A s církví se modlí i její Pán. (Poznámka: článek byl napsán z pověření P. Josefa Pecinovského, kterému děkuji za důvěru)

Lukáš Peřvalský, varhaník

Zprávy z farnosti

 Změna místa slavení bohoslužeb: Od 1. května se v Berouně všechny bohoslužby přesouvají do kostela sv. Jakuba, s výjimkou čtvrtěční bohoslužby, jež se koná v kostele Zvěstování Páně v 19.30 hodin. Začátky všech bohoslužeb zůstávají beze změn.

 První pátek v měsíci – 1. května: Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 16.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přistoupit ke svátosti smíření.

 Májové pobožnosti: Měsíc květen již tradičně patří Matce Boží Panně Marii. Po bohoslužbách ve všedních dnech budou proto ještě krátké májové pobožnosti, při kterých se budeme k Panně Marii obracet s prosbou o duchovní pomoc.

 Mše sv. pro děti – 12. května: Mše sv. pro naše nejmenší bude sloužena v úterý 12. května od 18.00 hodin v kostele sv. Jakuba.

 Slavnost Nanebevstoupení Páně – 21. května

Mše sv. budou v den slavnosti:

- v Berouně v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin (místo mše sv. v 19.30 v kostele Zvěstování Páně)
- v Loděnici v kostele sv. Václava v 17.00 hodin

 Slavnost Seslání Ducha Svatého, biřmování. V **neděli 31. května** budeme prožívat druhý vrchol velikonoční doby: slavnost Seslání Ducha Svatého. V tento den navíc přivítáme v naší farnosti biskupa Václava Malého, který v berounském kostele sv. Jakuba bude udílet při slavnostní liturgii připraveným kandidátům svátost biřmování. Slavnostní bohoslužba začíná výjimečně až v **10.00 hodin!** Po mši sv. bude setkání s panem biskupem

Malým a s biřmovanci pokračovat na farní zahradě, kam jste zváni malému farnímu agapé.
Večerní mše sv. pak v Berouně již nebude!

- **Úklid kostela.** Úklid kostela v Berouně je naplánován na sobotu před Božím hodem svatodušním, tedy **30. 5. 2009 v 9 hodin** dopoledne
- **Slavnost Soslání Ducha Svatého v Loděnici – 31. května:** Z důvodu pastorační návštěvy biskupa Václava Malého v Berouně spojené s udílením svátosti biřmování v kostele sv. Jakuba od 10.00 hodin (místo 9.00 h.), se změní i čas slavení mše svaté v Loděnici. Místo v obvyklých 10.00 hodin se ke mši sv. sejdemé jižv **9.00 hodin!**
- **Příprava na první svaté přijímání dětí:** První svaté přijímání dětí naší farnosti bude až v neděli 14. června, nicméně již od května bude probíhat příprava. Rodiče s dětmi, pokud tak již neučinili, necht' se neprodleně přihlásí u pana kaplana P. Cyrila Kubánka.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 10.5. a 24.5. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Sbírky na Svatou zemi:** Na Velký pátek 10. dubna proběhla sbírka konaná na podporu křesťanů ve Svaté zemi. Naše farnost na tento účel odeslala 5.700,- Kč.
- **Sbírka v neděli 17. května** bude určena na **TV NOE**.
- **Letáček „Nedělní liturgie“** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Setkávání maminek:** Milé maminky, milé děti! Přijďte mezi nás - scházíme se pravidelně jako celý loňský rok - každou **středu od 9.00 hodin** na farní půdičce - a rádi vás mezi sebou uvidíme☺. Rozhodnete-li se přijít, neváhejte kontaktovat Leonu Kopačkovou na tel. 732 508 097 a pro informaci zkuste případně juknout na www.beroun.farnost.cz **LK**
- **Farní pouť na Sv. Horu.** V **sobotu 9. května** se i naše farnost připojí k arcidiecézní pouti za kněžská a duchovní povolání, jež se již tradičně koná na Svaté Hoře (program pouti – viz níže). Doprava bude zajištěna smluvním autobusem, který pojede v 8.00 hodin od zastávky Beroun – U Čemého koně, dále pak bude stavět Na Plzeňce, Na Sídlišti a U Tří zvonků. Návrat domů se předpokládá kolem 14.00 hodin. Cena poutního zájezdu je 120,- Kč, přihlášky shromažďuje paní Žajglová. Bližší informace budou na vývěsce kostela.
- **Setkání ministrantů:** Další setkání malých ministrantů je naplánováno při Arcidiecézní pouti na Svatou Horu **9. května**; tentokrát by ministranty **měli doprovodit rodiče**, na místě po poutní mši sv. bude program jak pro rodiče, tak i pro ministranty. Z Berouna je možno jet společným autobusem, viz zpráva výše! Další info A. Vašků tel.: 602 129 195.
- **Pozvánka na pouť ke kapličce „U tří habrů“ 13. června 2009:** více na **str. 7.**
- **Modlitební setkání u sv. Ludmily na Tetíně - 24. května.** Zveme všechny ke společné modlitbě ke sv. Ludmilevíce na **str. 6.**
- **Pouť ke sv. Ivanovi Českému.** Jeho Blaženost metropolita Kryštof, spolu Besedou pravoslavné mládeže, srdečně všechny zvou na pouť ke **sv. Ivanovi Českému** do Svatého Jana pod Skalou v sobotu **27. 6. 2008** sv. liturgie k počtě svatého poustevníka začíná v **11⁰⁰ hod.** Pro poutníky z Prahy a okolí odjezd vlaku směrem Beroun v 7.26 hod. z Praha – hl. nádraží a v 7.34 z Praha –

Smíchov. Ve stanici Srbsko je v 8.11 hod. Vladyka Kryštof začíná pout' na kole v 7.00 hod. z konečné tramvaje č. 22, 25 – Bílá Hora. **Těšíme se se všemi na shledanou!!!**

 Galerie v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně. V sobotu 2. 5. v 16.00 se v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně koná vernisáž výstavy obrazů příbramské výtvarnice Milady Mojsejové-Volákové, cyklus obrazů a kreseb je věnován věžňům svědomí. Výstava je jako obvykle přístupná s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu. Kdybyste se tomu chtěli věnovat širě, vznik a osudy obrazů přiblíží autorka, tel. 606 944 294.

 Farní kalendář - rádi bychom vám nabídli novou "rubriku" farních stránek - kalendář, kam osoby pověřené umíst'ují (či budou umíst'ovat, jak doufáme☺) plánované akce manželského, maminkovského společenství či spolča mladých, chrámového sboru, skautů, KMS, K-klubu ap., potažmo celé farnosti vůbec. Také třeba datum, kdy vychází fam. zpravodaj. Prvotním důvodem vzniku je snaha společně koordinovat program ve farnosti tak, aby se žádná zajímavá nabídka nepotkala ve stejném čase s nabídkou ještě zajímavější. Je důležité pokud možno zanést do kalendáře program nejméně na měsíc dva dopředu (nebo dokonce na celý rok dopředu u aktivit s pravidelným tradičním datem konání). Přístup k editaci mají kněží, všichni členové pastorační rady a vedoucí jednotlivých skupin v rámci farních aktivit. Koordinátorem je Alois Vašků. Pokud by chtěl kdokoli jiný vložit zajímavou poznámku o akci týkající se nějak naší farnosti, obraťte se na něj (mobilní telefonní číslo 602 129 195, e-mail: vasku@omadeg.cz). Kalendář naleznete na www.beroun.farnosti.cz, odkaz je na úvodní stránce. -red-

Z vikariátu

 Arcidiecézní pout' za nová kněžská a duchovní povolání: V sobotu 9. května 2009 se uskuteční osmá Arcidiecézní pout' za duchovní povolání na Svatou Horu. Hlavní poutní mše svatá, kterou bude celebrovat kardinál Miloslav Vlk, začíná v 11:00. **Program pouti:** kající pobožnost v 8:30, adorace v 9:00, příležitost ke svátosti smíření, modlitba posvátného růžence v 10:30, hlavní mše svatá v 11:00 (předsedá kardinál Miloslav Vlk), beseda s panem kardinálem, generálním vikářem Slavíkem a bohoslovci ve 13:30, májová pobožnost v 15:00.

 Vikariátní konference V úterý 19. května se ve Svatém Janu pod Skalou uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kostele Narození sv. Jana Křtitele v 9.00 hodin.

 Františkánský klášter v Hájku. 1. 5. pátek mše sv. v 10:30, **PRVNÍ MÁJOVÁ POBOŽNOST**, celebruje: P. Filip Jan Rathouský OFM, 16. 5. sobota mše sv. v 16:00, **BAROKNÍ POUŤ**, 14:00 hod. - procesí z Hostovic - Starých Litovic, se zpěvy a modlitbami, celebruje: P. Vladimír Slámečka OP, 30. 5. sobota mše sv. v 10:30, **SVÁTEK NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE**, celebruje: P. Vladimír Slámečka OP. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klastertahajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Skauti

 Schůzky **dívčího kmene: SVĚTÝLKA** - *čtvrťky* 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY** - *pátky* 16.00-18.00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristýny Kodrasové.

 Schůzky **chlapeckého kmene: VLČATA** každý *pátek* od 16.00 do 18.00 hodin. **OCELOTI:** Budeme se scházet ve *středu* od 16.00 do 18.00 hod. **ROVERSKÉ** schůzky se konají každý **sudý týden ve čtvrtek** od 18.00 do 20.00 v klubovně na faře. Jsi vítán.

Frantík, tel: 605 983 228

 Nabízíme **zdravotnický materiál:** Stále máme dost - náplasti s polštářkem, obinadla, kompresní čtverce, vatou atd. Materiál má však prošlou lhůtu spotřeby. Máte-li zájem, kontaktujte mě na tel. č. 728 236 981. Stačí sms. *Hanka B.*

 Velká výprava dívčího kmene proběhne **7. - 10. 5. 2009.**

Diář Manželského společenství

 Milí manželé a manželky, a milí přátelé **manželského spolča** vůbec, dovoluňte nám, abychom vás touto cestou pozvali na další setkání na farní půdičce, jež se s největší pravděpodobností odehraje **28. května** v hodinách večerních, počínaje hodinou dvacátou. Pokud s sebou právě nemůžete vzít svou ženu či muže, vezměte alespoň Písmo svaté a své srdce (a to bychom prosili na dlani :)). Bude čaj, bude modlitba, bude zpěv i prosté povídání. Možná přijde i Pán... :) *Team MS*

 Exercicie pro rozvedené (i znovu sezdané) 7. května 18.00 - 10. května 2009 13.00. pořádá Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora u Příbrami), povede Mons. Aleš Opatrný, ThD. **Místo:** Svatá Hora - Exerciční dům. Začíná se večerí první den a končí poslední den obědem. Cena: 1200 Kč

FARNÍ CHARITA BEROUN

 Veřejná sbírka Pokojíčky na podporu azylového domu pro matky s dětmi v tísní v Lochovicích. Veřejná sbírka Farní charity Beroun „Pokojíčky“ je od 13. 9. 2008 zapojena do DMS. Vaše dary využijeme na vybavení budoucího Azylového domu svatého Josefa pro matky s dětmi v tísní. Na podporu našeho projektu odešlete dárcovskou **SMS ve tvaru DMS POKOJICKY na telefonní číslo 87 777.** Cena DMS je 30 Kč, veřejná sbírka Pokojíčky obdrží 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz. Fórum dárců spustilo společně s mobilními operátory novou službu pod názvem **DMS Roční podpora.** Tato služba funguje na stejném principu jako standardní dárcovská SMS. Pomocí této služby mohou dárci pravidelně v průběhu roku přispívat menšími finančními částkami vybrané neziskové organizaci. Pokud byste měli zájem podpořit naši sbírku touto formou, je postup jednoduchý. **Dárce zašle SMS-ku ve tvaru DMS 2008 POKOJICKY na telefonní číslo 87 777.** Každý měsíc po dobu jednoho kalendářního roku Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. **Konto této sbírky, na které je také možno přispívat, je 0400642379/0800.**

Zprávy odjinud

 Arcibiskupství pražské přijme asistentku/asistenta právníků: **Požadavky:** min. SŠ vzdělání, - znalost práce na PC, - pečlivost, - zodpovědnost, - orientace v církevním prostředí výhodou, - znalost cizího jazyka výhodou. Předpokládaný nástup: **červenec 2009.** Strukturovaný životopis pošlete do: **11. května 2009** . na adresu: Augustína Vaňková, Arcibiskupství pražské, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1, nebo emailem: vankova@apha.cz

 Arcibiskupství pražské přijme **ředitele/ředitelku Komunitního centra Matky Terezy** Místo výkonu práce: KC MT Praha – Chodov, **Požadavky:** vzdělání VŠ (event. SŠ s min. 5 lety

praxe), prokazatelná zkušenost s přípravou a realizací grantů, znalost světového jazyka na komunikativní úrovni, praxe v marketingu, základní orientace v hospodaření právnické osoby, výpis z trestního rejstříku, znalost církevního prostředí, dobré komunikativní schopnosti, znalost práce na PC. Předpokládaný nástup: červen/červenec 2009, Strukturovaný životopis pošlete do: 11. května 2009. na adresu: Arcibiskupství pražské, Mgr. Veronika Ždímalová, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1, nebo emailem: zdimalova@apha.cz, tel: 220 392 174

 Sestry boromejky hledají ke spolupráci na díle milosrdenství pro svou nemocnici v Praze 1 - Pod Petřínem, Vlašská 36: zdravotní sestry na lůžkovou intenzivní i standardní péči na interně i chirurgii, zdravotní sestry na interní ambulanci, instrumentářky na operační sál. Nástup možný ihned. Ubytování zajištěno. **Kontakt Hlavní sestra, Blanka Leitemannová, tel. 257 197 160, 605 292 930, leitemannova@nmskb.cz nebo: S.M. Bohuslava Kubačáková, 602 435 319 bohyslava@boromejky.cz** Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, Šporkova 12, 118 00 Praha 1 www.boromejky.cz www.nmskb.cz

 Pracovní brigáda ve Staré Boleslavi: Pracovní brigády ve Staré Boleslavi - obnova areálu baziliky sv. Václava - pokračují v termínu **30. května 2009**. Sraz je v 9.30 hodin na děkanství u sv. Václava. Zváni jsou všichni poutníci, dobrodinci a příznivci Staré Boleslavi. Pracovní oblečení s sebou. Občerstvení zajištěno. Pořádá Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz

 Pout' ke sv. Zdislavě do Jablonného: Unie katolických žen zve všechny zájemce na Pout' ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Na programu je mše svatá, návštěva hradu Lemberka a Zdislaviny studánky. Akce se koná v neděli **10. 5. 2009**. Více informací a přihlášení na tel. 220 181 329 nebo emailem ukz@volny.cz. Je třeba se přihlásit do 30. 4.

 Letní tábor pro děti od 6 do 12 let 11. 8. - 22. 8. 2009. Jedeme stejně jako loni na faru do Chotěborek v Podkrokonosi a budeme mít s sebou stany pro ty, kteří si chtějí užít léto víc „v přírodě“. (Bereme i předškoláky.) Děti se mohou těšit na dobré jídlo od naší šikovné kuchařky, na hry, výlety, celotáborovou hru o sv. Pavlu a na příjemné vedoucí. Děť i je možné přihlásit na mailu bet-el@seznam.cz (uveďte jméno dítěte, datum narození, kontaktní adresu na vás a telefon), nebo můžete nechat tyto údaje v obálce ve vrátnici Komunitního centra sv. Prokopa. Na www.bet-el.signal.cz je ke stažení přihláška. Cena je letos 2350,-Kč (z toho 50,-Kč je na úrazové pojištění). Je možné platit na účet o.s. Bét-el (prosíme ne dřív než v květnu a nejpozději do 30. 6. 09) nebo hotově na schůzce s rodiči. Pro ty rodiče, kterým přispívá zaměstnavatel, můžeme připravit fakturu nebo potvrzení. V případě odhlášení je nevratné storno 150,-Kč. Předtáborová schůzka pro rodiče proběhne v úterý **17. června 2009 v 19 hod.** v Komunitním centru sv. Prokopa v Nových Butovicích (více informací na www.bet-el.signal.cz). Přihlašovat děti je možné do 30. června 2009 nebo do naplnění kapacity (20 osob). o.s. bét-el (*Magda Vlčková 608610600*).

Setkání u sv. Ludmily na Tetíně

Zveme všechny ke společné modlitbě ke sv. Ludmile (adorace se zpěvy z Taizé, růženec) spojenou s uctěním jejích ostatků, po níž bude následovat přednáška historika pana Libora Gottfrieda o sv. Ludmile. Setkání se bude konat v kostele sv. Ludmily na poutním místě Tetíně v **neděli 24. května 2009 v 17:00 hod.**

Autobusové spojení z nádraží ČD Beroun: 14:43 – 15:40 – 16:35 hod.

Odvoz zpět do Berouna zajištěn.

Zveme všechny, kterým leží na srdci:

výchova jejich dětí a vnuků

problémy v rodinách, zejména rozpady manželství
osamělost těch, kteří nemají partnera do manželství
nepřítomnost Boha v naší společnosti

Sv. Ludmila se stala svatou nejen svou mučednickou smrtí, která vyplynula z konfliktů v její rodině, ale především svým životem z víry. Po ovdovění dosáhl její život svého vrcholu výchovou vnuků a křesťanskou péčí o potřebné. Žila v době před rozdělením církve na východní a západní a je tak znamením jednoty celé církve. Byla jednou z mála křesťanek v téměř pohanské zemi – Čechách. Je nám proto v současné době velmi blízká a máme důvod se k ní utíkat v našich těžkostech.

Svatá Ludmilo, oroduj za nás!

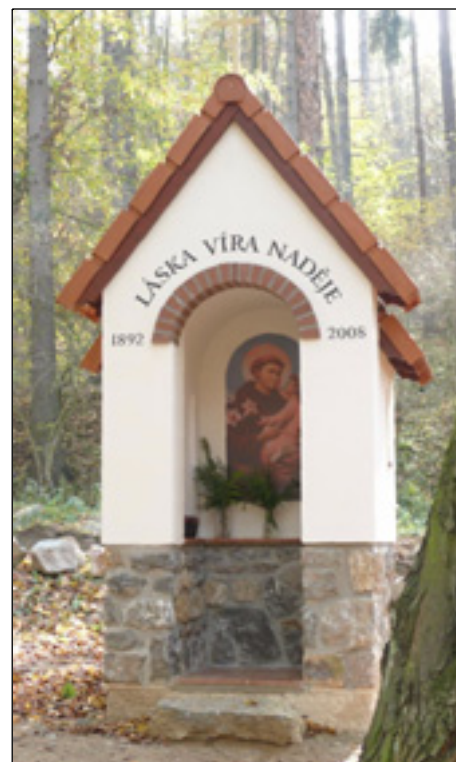
Jiří Šafránek

Pozvánka na pouť ke kapličce „U tří habrů“ 13. června 2009

Poutní místo U tří habrů se nachází v lese mezi Loděnicí a Vysokým Újezdem (na zeleně značené turistické trase). Nabízíme vám ve stručnosti základní body z jeho historie:

U tří habrů je od nepaměti studánka, opředená pověstmi o milencích, kteří když se z ní společně napijí, už zůstanou do smrti spolu. Studánka a habry okolo bývaly ozdobeny svatebními kyticemi a věnečky nevěst z okolních vesnic. V r. 1870 spisovatel František Nečásek vydal knihu „Tři habry“ - román o milencích, kteří se tady

scházeli. Druhé vydání knihy bylo v roce 1928. V r. 1892 tehdejší majitel zámku a velkostatku ve Vysokém Újezdě J. F. Kreisl nechal nad studánkou postavit kapličku zasvěcenou sv. Antonínu Paduánskému, což byl tehdy uznávaný patron věrných milenců a manželů. Až do r. 1948 se ke Třem habrům konaly poutě a procesí z okolních vesnic vedené knězem nebo zcela spontánní. Na prostranství u kapličky se hrávala ochotnická představení. V r. 1966 kapličku poškodil padající strom. Místo toho, aby byla opravena, byla rozebrána na cihly, které byly použity na stavbu rodinného domku. Následujících 40 let zde byla zase jen sama studánka. V r. 2007 bylo založeno Občanské sdružení Tři habry na ochranu kulturních a přírodních památek. Během r. 2008 postavena nová kaplička nad studánkou za přispění mnoha občanů a institucí z okolí. Na svátek sv. Antonína v sobotu 13. června 2009 bude uspořádána ke kapličce pouť a kaplička bude požehnána knězem (z Tachlovic a z Loděnice). Slavnostní program pouti ke kapličce proběhne v sobotu 13. června 2009 od 14 hod., kdy po slavnostním požehnání vystoupí děti Základní školy ve Vysokém Újezdě, zahraje trumpetistka Miloslava Razáková z Tachlovic, zazpívá pěvecký sbor Comodo z Loděnice, na veselou notu zahude kapela Tachlovická šestka a v neposlední řadě budou připraveny stánky se suvenýry a s občerstvením.

Kaple sv. Antonína foto autor

Petr Havlíš

Bohatá tradice svatodušních svátků

Svatodušní svátky se slaví 50 dnů po Velikonocích. Mezi Velikonocemi a Božím hodem svatodušním je sedm velikonočních nedělí. Ve Starém zákoně se padesátý den po Velikonocích vzpomínal jako den, kdy Mojžíš na hoře Sinaj obdržel Desatero. O Božím hodu svatodušním vzpomínáme Seslání Ducha Svatého. Liturgická barva je červená na památku ohnivých jazyků, v jejichž podobě sestoupil sv. Duch na apoštoly. Letos vzpomínáme rovněž Navštívení Panny Marie, která se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně a byla naplněna Duchem Svatým. Svatodušní svátky se po Velikonocích staly v západní církvi druhým svátkem, v němž bylo možno světit křestní vodu a udělovat svatý křest.

Svatodušním svátkům se také říkalo rozalie, neboť o svatodušní neděli byly všechny oltáře bohatě ozdobeny květy, především růžemi. Tyto svátky se v lidovém prostředí označovaly jako letnice. Toto označení sahá až do roku 1092, kdy kronikář Kosmas napsal o knížeti Břetislavovi II., že vyháněl ze země čarodějníky, věštce a pohanské hadače. Především na Moravě věnovaly hospodyně před svátky úpravě domu velkou pozornost. Celé stavení se uklidilo a vyzdobilo zelenými ratolestmi a květy. Nad stůl se věšely svaté obrázky.

Zatímco neděle měla ráz především oslav církevních, v pondělí dominovaly rozmanité lidové obyčeje. Velice rozšířeným obyčejem nejen u nás, ale i v jiných evropských zemích byl zvyk mládeže strojít se za krále a královnu a chodit v doprovodu družiny po vsi. Slavné jízdy králů se uchovaly dodnes na Slovácku, kde nejznámější jsou ve Vlčnově a v Uherském Hradišti. Král musel mít nejlepšího koně, bohatě krášeného květy a pentlemi. Bývá volen několik dnů před jízdou a je jím obvykle mladý chlapec ve věku kolem 15 let. Na jízdy králů přijíždí velké množství diváků až z daleka. Svátkem Navštívení Panny Marie zároveň vrcholí měsíc květen, věnovaný v lidové zbožnosti úctě k Panně Marii.

Jaroslav Vacík

Před čtyřiceti lety zemřel kardinál Beran

Kardinál Beran s P. Humlem red. archiv

S láskou a dojetím vzpomínáme na tohoto představitele katolické církve v naší republice. My, berounští věřící, jsme k němu měli vřelý vztah pro jeho zájem o náš duchovní život.

V tomto složitém poválečném období si katolíci přáli, aby na pražský arcibiskupský stolec dosedl muž, který by vedl bezpečně církev a chránil jí od všech nebezpečí. Totéž cítil i sám prezident republiky Dr. Edvard Beneš. Proto jsme s velkou radostí přijali jmenování J.E. Th. Dr. Josefa Berana arcibiskupem pražským. Proto se slavnostního svěcení i holdu arcidiecéze 8. prosince 1946 zúčastnila i početná delegace z Berouna. To byl začátek sice krátkých, ale upřímných kontaktů.

Josef Beran se narodil 29. prosince 1888 v Plzni v chudé katolické rodině. Jeho cesta na kardinálský stolec byla strastiplná. Vystudoval na papežské univerzitě v Římě křesťanskou filozofii a teologii. Pak za německé okupace, prošel vězněním jak na Pankráci, pak v

Terezíně a nakonec v koncentračním táboru Dachau. Víra mu pomáhala přežít všechny útrapy. Po druhé světové válce zastával různé funkce, než se stal 33. arcibiskupem pražským.

To byla doba, kterou popisuje výstižně kronikář: “Lidem trochu otmulo, jsou již zase Pánu Bohu nevděční. Strašná tato okupace a hrůzy války nebyly jim výstrahou. V roce 1947 budovatelské úsilí začínalo dvouletkou. S dvouletkou, která buduje na hmotě musí jít ruku v ruce dvouletka mravní.”

Osobní zájem kardinála Berana o berounskou církev vyvrcholil jeho osobní návštěvou v Berouně. To bylo ihned půl roku po jeho instalaci, kdy na svátek sv. Ludmily v září 1947 přijíždí k několika jednáním. Nejprve se zúčastnil jednání s duchovenstvem na berounském děkanství. To bylo pro všechny veliké povzbuzení. V dalším programu odjel na Tetín, kde měl v kostele sv. Ludmily promluvu a svaté přijímání. Velmi mu záleželo na tom, aby toto historické místo neslo dále štafetu víry. Proto večer promluvil v Berouně na valné hromadě obnoveného spolku pro opravu svatyň na Tetíně. Jeho zájem o život církve na Berounsku byl takový, že si všude zasloužil vřelého přivítání a křesťané na něj vzpomínali s láskou a radostnými pocity.

Bohužel krátce na to pro vzrůstající neshody s nastupujícím režimem byl od roku 1949 až do roku 1963 internován na různých místech. Poté byla internace změněna na nucené vyhnání, které musel ztrávit v charitativních domech bez možnosti svobodného pohybu a výkonu svého úřadu. Až v letech 1962-65, kdy probíhal v Římě 21. všeobecný koncil (II. vatikánský) bylo kardinálu Beranovi povoleno odjet do Říma s podmínkou, že se již do vlasti nevrátí. To Beran s těžkým srdcem a po dohodě s papežem Pavlem VI. přijal. Po celou dobu v Římě se až do své smrti 17. května 1969 staral o církev a naše krajany v řadě států.

Papež rozhodl, že bude pohřben v kryptě pod bazilikou svatého Petra v Římě. Zádušní mši sloužil nově jmenovaný apoštolský administrátor pražský František Tomášek.

Snad naše stručné vzpomínání přiměje někoho z žijících pamětníků ke sdělení osobních zážitků.

-vac-

Co se dělo:

K začátkům berounské nemocnice a službám v kapli

Radostná zpráva, že nemocniční kaple bude opět sloužit, vybízí k osvěžení historie, kdy a jak se nemocnice stavěla a jak blahodárný vliv mělo využití kaple.

Dlouholeté snahy o postavení nemocnice se začaly realizovat v roce 1926, kdy okresní správní komise koupila pozemek o výměře 18.160,88 sáhů za dvorem Ovčínem od manželů Marie a Františka Brotánkových. Nemocnice byla projektována na 120 lůžek a vybavena tehdejšími špičkovými zdravotnickými zařízeními. V hlavní budově byla chirurgie a interna s pododdělením gynekologicko-porodním. Samostatný byl pavilon infekční. Prvním primářem se po pečlivém výběru stal MUDr. Miroslav Zeman z Vinohradské nemocnice. Kaple se nacházela v prvním patře hospodářské budovy, proti hlavnímu vchodu do nemocnice. Kaple sloužila řádovým sestřím, které byly zaměstnány v nemocnici. Byly to boromejky, tedy sestry řádu sv. Karla Boromejského. Sloužily zde až do padesátých let minulého století. Jejich obětavé služby oceňovali jak pacienti, tak i lékaři. Ještě dnes jsou mezi námi pamětníci, například tehdejší lékař interny MUDr. Havel, pozdější mnoholetý primář tohoto oddělení. O zřízení kaple a její provoz se hlavně staral prof. Jan Matějka jako předseda nemocniční komise. Kaple byla místem, kde se křtili novorozenci a sloužily se zde denně mše svaté. Sloužili zde berounští kněží, od března 1930 nově jmenovaný berounský děkan Jan Chaloupecký. S radostí konstatujeme, že kaple má letos 80 let od svého založení. Naplňovala cíl, že s uzdravováním těla se má pečovat o lidskou duši.

-vac-

Z reakci na farním webu: **Poděkování**

Dobrý den. Pracuji na výrobní lince ve firmě Denso. Dneska jsem byl na "tuplovce". Ráno ve 4.15, už značně upracovaný, jsem si vzpoměl na písničku Do kostela v džínách... Po návratu domů jsem tuto píseň hledal na internetu. A našel jsem i vaše farní stránky se článkem o JUDr. Sladké. Byl jsem jím neobyčejně potěšen. Děkuji. **Luděk**

Svědectví: **Velikonoce v Počaplech**

Letos jsme prožili velikonoční obřady opět v našem na kopci stojícím kostele Nanebevzetí Panny Marie. Minulý rok jsem byla na velikonočních obřadech v Berouně, protože u nás obřady nebyly. Ne, že by se mi v Berouně nelíbilo, o to přeci nejde, ale „doma je doma“. Očekávali jsme s napětím, co nám řekne pan vikář Pecinovský, ale jeho odpověď naše očekávání převýšila.

Z velikonočních obřadů v Počaplech. foto autora

„Ano, velikonoční obřady v Počaplech budou! A bude je sloužit biskup Karel Herbst.“ ☺

Všichni jsme se na Velikonoce těšili. Pan varhaník se svým malým sborem pilně nacvičoval, jen podotknu, že jsou ve sboru jen tři amatérské zpěvačky - pracující maminky (až na jednu, která má doma roční holčičku) a jsou natolik obětavé, že se jednou týdně setkávají s panem varhaníkem v kostele a nacvičují. Je totiž stále co nacvičovat! Proto jim všem chci poděkovat: za obětavost, se kterou přistupují ke svému poslání!!

Samozřejmě také došlo na úklid kostela, kterého se zúčastnily dvě paní „stálice“ v uklízení,

za což také jim velmi děkujeme! ☺ Nesmím zapomenout na květinovou výzdobu, ta v našem kostele byla vždycky nádherná. Starají se o ni také tyto dvě paní. Roky přibývají, síla ubývá, a tak jim s výzdobou začala pomáhat jedna rodina. Záměrně nikoho nejmenuji, kdo do Počapel chodí, stejně ví, o koho jde, a nikdo to nedělá pro svoji slávu, ale především pro slávu Boží. A tak ještě jednou děkuji všem, i těm, o kterých jsem nepsala a kteří mají podíl na práci v našem kostele! (Však oni vědí koho myslím ☺!)

Nyní přímo k Velikonocům. Na Zelený čtvrtek byl u nás ještě pan vikář Pecinovský, popřál nám požehnané Velikonoce a pak už jsme nakrátko „patřili“ panu biskupu Herbstovi. Otec biskup Karel... Co mám zté veškeré směsice, která se mi honí hlavou, napsat?

Laskavý, milý, lidský, léty moudrý Boží služebník, který mezi nás přinesl pokoj a také radost ze vzkříšení Ježíše Krista. V pátek nám otec biskup zdůraznil, že Ježíš Kristus zemřel hlavně KVŮLI NÁM! Za naše hříchy, přestože on sám byl bez hříchu a viny, pro nás tolik vytrpěl! V sobotu pan biskup zase vyzvedl slova „mít velikou RADOST ze vzkříšení Ježíše Krista a neustále mu DĚKOVAT za jeho obět“. V neděli nám při kázání připomněl Marii Magdalenu, jak plakala u hrobu. Nejdříve Ježíše nepoznala, ale pak prožřela, uviděla a uvěřila, že Ježíš vstal z mrtvých, a dala vědět ostatním. Oproti tomu dva učedníci do hrobu nakoukli, uviděli jen prázdné plátno, uvěřili, že Pán vstal z mrtvých a odešli, ale Ježíše neviděli. Pan biskup zde poukázal na rozdíl vnitřního citění a soucitu žen a mužů, které se přenáší i do dnešní doby. Otec biskup nám také ještě navíc přečetl o cestě dvou učedníků a vzkříšeného Ježíše do Emmauz. Jak ho cestou poslouchali a bylo jim s ním

dobře, ale zatím ho nepoznali. Pak ho pozvali domů a až při večeři - lámání chleba - ho poznali a v tu chvíli jim zmizel. Co nám tento text dává? Máme mít otevřené hlavně SRDCE, protože přes srdce Ježíše vidět můžeme, ale jen přes otevřené, čisté srdce můžeme k sobě zvat Ježíše a jen tehdy nám bude doopravdy dobře. Nikoliv se srdcem zatvrdzovým, chladným, zavřeným a plným nenávisti.

Nedělní bohoslužba skončila a my jsme se z větší části přesunuli i s otcem biskupem na faru, kam jsme byli pozváni rodinou, která na faře prozatím žije. (Také jim děkuji za jejich obětavost a vstřícnost. ☺ Bylo nás 38!). Asi tak jednou za měsíc se zde scházíme na „famí kávu“ a protože neděle byla prozářená sluncem, mohli jsme tentokrát i s kávou zůstat na farní zahradě zůstat na farní zahradě a pojmít různé dobroty, které přinesli farníci, ale hlavně jsme měli možnost popovídat si s otcem biskupem. A to byla nádherná tečka za naší letošní oslavou Velikonoc!

Co napsat nakonec? Letošní velikonoční svátky byly plné slunce a tepla. Dále možnosti zamyšlení nad ukřižováním a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, plné radosti z naděje, kterou nám Ježíš dal. Také dobrý pocit ze zjištění, že počapelské farní společenství žije! Za to vše děkuji Pánu Bohu, panu vikáři Pecinovskému, který nám dopomohl k uskutečnění letošních velikonočních obřadů a panu biskupu Herbstovi za to, že k nám kromě úst také mluvil srdíčkem a my jsme mu rozuměli. Díky! Díky! Díky!

Počapelští s otcem biskupem Herbstem. *foto autor*

M z P

Denní modlitba církve v praxi

Možná se někomu může po přečtení úvodního článku tohoto Zpravodaje zdát, že modlit se breviář je velmi komplikované. Není to však pravda a není se čeho obávat. Systém je to přehledný a především neměnný. V naší farnosti bychom se pokusili zavést modlitbu breviáře v neděli. Před dopoledním slavením Eucharistie bychom se modlili **ranní chvály**. Jde o záležitost trvající asi 15 minut. Breviář je dnes dostupný na internetu, proto není třeba si dělat starosti s vyhledáváním, protože toto za nás udělá technika. Této vymoženosti bychom využili i při přípravě textů. Tedy pokaždé by byly vytištěny příslušné texty a byly by připraveny v lavicích. Vše by probíhalo podle následujícího pořádku.

Shromáždění je rozděleno na dvě poloviny (lavice napravo a nalevo) – tak vzniknou dva chóry. V každém chóru je předzpěvák (*protopsaltes*), hlavním předzpěvákem je ten z prvního chóru (začíná žalm). V případě, že se modlitby účastní kněz, započne modlitbu znamením kříže a zaujme místo v čele shromáždění. Všichni stojí. Hlavní předzpěvák začne **hymnus** (přečte první verš, od následujícího verše se přidá celý první chór, následující strofu říká druhý chór a takto se střídají). Poté se všichni usadí jen hl. Předzpěvák zůstane stát a recituje **antifonu prvního žalmu a první polovinu prvního verše**. Usadí se a celý první chór pokračuje druhou polovinou prvního verše. Druhý chór pokračuje druhým veršem, uprostřed na předělu se recitace krátce zastaví a pak pokračuje. Takto se chóry střídají. Na konci žalmu se přidává Sláva Otci i Synu... a **všichni zopakují antifonu**. Výše popsané probíhá u **kantika a dalšího žalmu** stejně. Následuje **krátké čtení**, které od ambonu přečte kdokoliv ze zúčastněných, což se předem určí. Poté všichni setrvávají krátce v tichu. Nato předzpěváci obou chórů vstanou, ostatní sedí. Středem kostela přijdou před oltář, hluboce se ukloní a recitují **zpěv po krátkém**

čtení. Opět se ukloní a vrátí se na svá místa. Všichni vstanou a hlavní předzpěvák recituje antifonu k **Zachariášově kantiku** a první polovinu verše kantika, všichni dělají znamení kříže, na druhou polovinu verše se přidá celý první chór. Od dalšího verše se chóry střídají. Na konci se opět připojí Sláva Otcí i Synu... a **všichni zopakují antifonu.** Všichni zůstávají stát, hlavní předzpěvák říká výzvu k **prosbám**, přečte společnou odpověď a první prosbu. Všichni odpoví uvedenou odpovědí. Prosby přednášejí jednotlivci ze shromáždění podle předem dohodnutého pořádku. Následuje modlitba **Otče náš**, ke které vyzve kněz nebo hlavní předzpěvák. **Závěrečnou modlitbu** přednáší kněz (hlavní předzpěvák). Kněz pak udělí požehnání celému shromáždění. Pokud není přítomen kněz, hlavní předzpěvák zakončí modlitbu prostým způsobem.

Vždycky platí pravidlo zachování klidu. Modlitba ranních chval není dlouhá, proto není třeba spěchat s recitací, s pohyby, je dobré nechat texty doznívat. Liturgie hodin rozčleňuje den na práci a modlitbu, avšak ranní chvály a večerní chvály (nešpory) jsou stěžejními částmi cyklu. Začít den pohledem na Boha a obracet se k Němu slovy hluboké poezie Starého zákona, v níž bez ustání s neochabující silou vane Duch Svatý, je potvrzením vlastního nasměrování člověka jako Božího tvora, který je volán zpět k Bohu. Obětovat čas a vstát o 30 minut dříve, abych se zúčastnil modlitby breviáře, je jasným aktem návratu k Bohu ze svobodné vůle. Když totiž Bůh dal člověku svobodnou vůli, vzniklo riziko, že se člověk rozhodne od Boha odejít. A Bůh po celé dějiny lidstva vysílá signály, že touží, aby se člověk rozhodl k návratu. Možná se vám mohou zdát tato slova patetická. Ale z vlastní zkušenosti vím, že stačí velmi málo a Bůh to přijme a promění i malé vklady nás lidí ve velké skutečnosti. Myšlenka je totiž velmi mocný fenomén. Když jsem ještě jako dospívající kluk poprvé zažil společnou modlitbu breviáře, byl jsem uhranutý tou atmosférou. Sice jsem nerozuměl slovům a lámal si jazyk, ale jasně jsem pocítil naprostou jednotu těch několika lidí, kteří se modlitby účastnili. A to mě silně zasáhlo a ovlivnilo. Dnes vím, že společná myšlenka dokáže zázraky.

Lukáš Petřvalský, varhaník

W našem nejstarším písemnictví Mariánské písně

Začíná máj, měsíc zasvěcený Panně Marii. V českém středověkém umění už také měly své místo mariánské modlitby či písně. Začínají většinou velmi krásnými slovy – např. **Ó Maria, róže stkvúcie, Raduj se, Panno neposkvrněná, Zdráva, Božie matko, Ó Maria, matko Božie, Ó Maria, matko milostivá, Matko krále nebeského, Vzdechnutí k Panně Marii...** Mnohé tyto modlitby či písně mají také latinskou předlohu. Tak např. Na čest Panně má vzor v latinské písni českého původu **Ad honorem et decorem matris Domini**, jiná mariánská píseň **Zdráva, králevno slavnosti** je paralelou **Salve, regina glorie**, která má rovněž český původ. Velmi poeticky znějí názvy písni **Hvězdo mořská** a **Zdráva, mořská hvězdo**, dokonce v několika obměnách. Všechny jsou vlastně volným překladem latinské verze (také složené v Čechách) **Ave, maris stella, lucenus miseris.**

Nejvíce ze všech překrásných středověkých mariánských textů mě zaujal **Krakovský zlomek** jedné takové písně. Je označována

redakční archiv

jako lejch. *Lejchy* byly jednohlasé zpěvy, které se vyvinuly z církevních sekvencí, opakovaly se v nich určité tónové řady a jednotlivé jejich strofy se od sebe původně lišily nápěvem. Autor naší dnešní písně se inspiroval biblickými texty, vztahovanými k Panně Marii, např. proroctvím Ozeášovým nebo moudrostí Sírachovcovou. Píseň proto obsahuje nádherné starozákonní básnické obrazy. Verše 1 – 9 jsou vloženy do úst Panně Marii, ostatní sloky odpovídají oslavou Kristovy matky. A proč se rukopis jmenuje Krakovský zlomek? Byl samozřejmě napsán v Čechách, ale nějak se dostal až do polského Krakova. Text byl zčásti zničen a dochoval se jen jako zlomek mariánské písně s notací na předním a zadním předešlé jiného rukopisu, takže začátek a závěr je nenávratně ztracen.

Krakovský zlomek mariánské písně

.
otejmúci nemoc, dámzdravie.

Jáz jako vinný kmen plodně
vzkvetlá dám vóni svobodně,
květ můj čest, kázn, tichost, stud, bázn,
múdrý mě miluje, ne blázn.

Jáz v Jerichu róžě vzkvetlá,
ze všie tichosti osvetlá,
z kmene méhoróženého
vzkvetl lilium, květ z květa ctného.

Ty jsi živý oheň vdivy
dán všem starým na obnovu,
fénix v tobě vzímá sobě,
staraje se, mladost znovu.

Tys věhlasná Panna krásná,
jež jednorožci moc vzímá:

své skvrnosti k tvé čistosti,
raduje se, zapomíná.
Ty jsi jasná hvězda časná,
vzešlá z Jakubova plodu,
slunce z hvězdy, proto ji vždy
chválíme v křesťanském rodu.
Tys dennice ta, jež rúče
bludné k cestě navraciješ,
svú jasností, vši milostí
hříšné k sobě obraciješ.

Tys ta záře, jež podárie
ve tmách slunečnú naději,
zvěstuješ ten radostný den,
v němž všichni hříšní okřejí.
Tys to jasné, ovšem krásné
zrcadlo

Lidmila Fričová

Ze života svatých

Sv. Filip a Jakub

(3. května)

Jestliže si dnes připomínáme svaté apoštoly, zopakujme si, v jakém pořadí se přidávali k Ježíši Kristu: Ondřej, Jan, Petr, Jakub Větší, Filip, Bartoloměj, Tomáš, Matouš, Jakub Menší, Juda Tadeáš, Šimon... Jazykem Ježíše i apoštolů byla aramejščina, kterou si Židé osvojili v době svého babylónského zajetí.

Apoštol Filip pocházel stejně jako bratři Ondřej a Petr z Betsaidy (severně od Genezaretského jezera) v dnešním Izraeli. Všichni byli židovského původu. Byl z prvních učedníků, kteří šli za Ježíšem. Byl při nasycení zástupu pěti chleby. Po Kristově nanebevstoupení hlásal Filip evangelium nejprve v Judsku, Galileji a Samařsku, pak v Malé Asii. Obvinili ho, že přivedl ke křesťanství příliš mnoho pohanů. Později byly Filipovy ostatky převezeny do Efezu. V 6. století se přes Konstantinopolis jeho ostatky dostaly do Říma.

sv. Filip

Jen o několik let mladší byl apoštol Jakub zvaný Menší či Mladší. Poněvadž jeho matka byla sestřenicí Panny Marie a Ježíš byl jejich příbuzný, byl prý sv. Jakub Menší nápadně podoben Ježíši Kristu a až do konce života byl z tohoto důvodu středem pozornosti. Po rozchodu apoštolů se stal Jakub Menší prvním jeruzalémským biskupem. Zemřel rovněž mučednickou smrtí, když ho obžaloval velekněz Anan z rušení pořádku. Za císaře Justina II. (565-578) byl postaven v Jeruzalémě chrám sv. Jakuba Menšího a v něm byly uloženy ostatky apoštolovy. Menší část ostatků se dostala do Říma a tam, po opravě baziliky Svatých dvanácti apoštolů, byla pod oltářem nalezena stříbrná urna s domnělými pozůstatky apoštolů sv. Filipa a sv. Jakuba Menšího.

-vac-

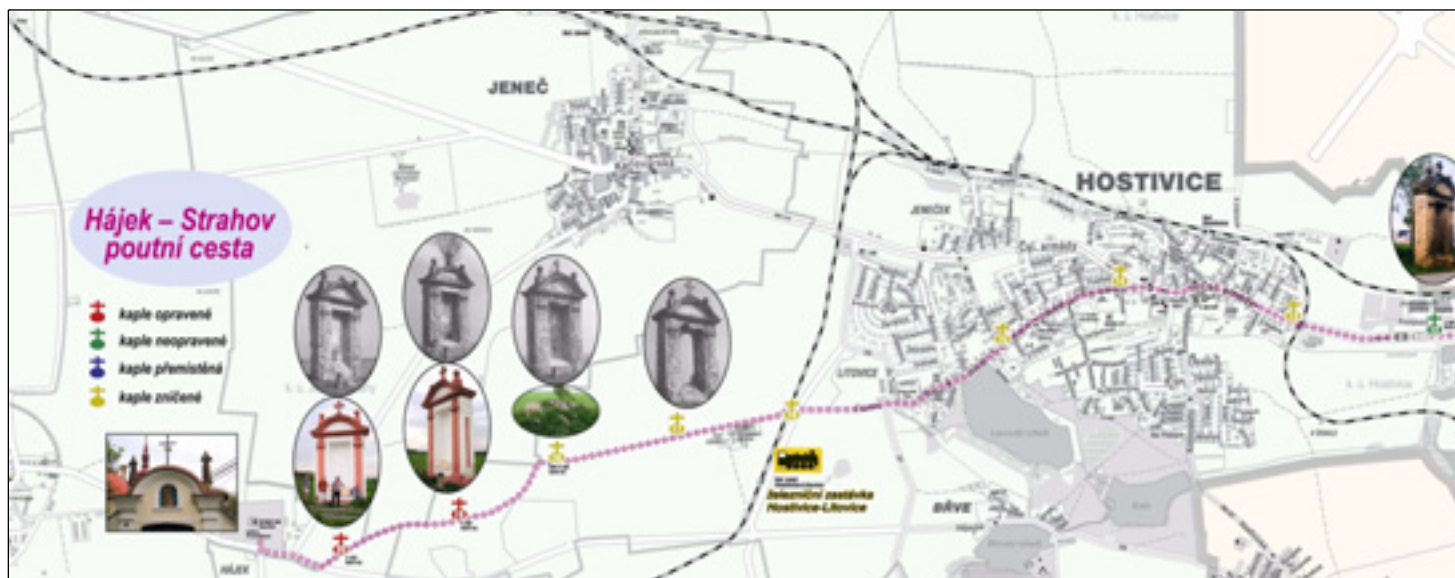
sv. Jakub

Církevní stavby berounského vikariátu

Kapličky k Hájků

Mariánské poutní místo Hájek ležící západně od Prahy se po mnohaletém období devastace pomalu probouzí do dnešních dnů. Ke klášternímu konventu vedlo kdysi dvacet výklenkových kaplí, tak jako ostatně k jiným poutním místům. Připomeňme alespoň

sedmdesát čtyři kapliček ke kostelu ve Vambeřicích v Kladsku nebo proslulou Via sancta z Prahy do Staré Boleslavi. Poutníci putovali do Hájků z okolních vsí a městeček hlavně o mariánských svátcích. Poutníci z Prahy se ubírali přes Bílou Horu, kde se rovněž nachází poutní kostel Panny Marie Vítězné. Procesí do Hájků jako každá jiná procesí do poutních míst začínala obvykle rozloučením ve farním chrámu - nebo před ním - a pak se ubírala s korouhvemi, sochami Panny Marie, které nesly družičky, sv. Anny, nesenými vdanými ženami, a sv. Josefa, jež nesli mládenci. Procesí vodíval některý kněz z farnosti, někdy však jenom zpěvák, který předzpěvoval mariánské písně. Pražská procesí tak prošla se zpěvem a v plné parádě celým městem až za bránu - v případě pouti do Hájků za Říšskou bránu, která stála za Strahovským klášterem. Tam se obvykle poutníci převlékli do všedních šatů, botky a střevíce nahradily punčochy podšité silnou látkou ze starých kabátů, a sochy i "paráda" se dala na vůz, který poutníky obvykle doprovázel. A pak se šlo po císařské silnici k bělohorskému klášteru a dále do Hájků. Cesta z Prahy do

Hájku byla lemována dvaceti kapličkami, u kterých se poutníci zastavovali a modlili. Kapličky postavil v letech 1720-1724 na náklady různých mecenášů zednický mistr František Fortýn a vymaloval malíř Johann Ferdinand Schor. V horní polovině býval vyobrazen některý výjev ze života Panny Marie, v dolní polovině ze života sv. Františka. Byly zde i latinské nápisy ve formě elegických distichů - dvojverší. První kaplička byla výjimkou - zobrazovala Loretu v Hájku, po stranách sv. Františka a sv. Antonína, nad Hájkem Pannu Marii. Kolem hlavy Panny Marie byl latinský nápis: *„Jsem černá a krásná.“* První dvojverší vyzývalo poutníky: *„Přijďte ke mně všichni, kdo po mně toužíte.“* K tomu vybízelo i druhé dvojverší pojící se k sv. Františku a k sv. Antonínovi: *„Jděte, poutníci, pozdravte Syna a Matku. Řekněte a hned vám každý vyšlapanou cestu ukáže.“* Chronogram uvádějící letopočet 1721 pak dokazoval prioritu Lorety v Hájku: *„Loretánský dům v našem pásmu je první. Pod ochranou tou k podivu vzkvétá.“* K večeru přišli poutníci k poslední kapličce zobrazující korunování Panny Marie a sv. Františka v nebeské slávě. *„Jsi, Panno, korunována, ale i tohoto po osudech života korunuj!“* Po modlitbách u poslední kapličky konečně dorazil průvod poutníků, oblečených opět do svátečního, pod korouhvemi ke klášteru. Zde je přivítal celý konvent. Noc strávili poutníci v ambitech kláštera, zpovídali se a modlili. Druhý den po mši svaté a kázání bylo rozloučení a poutníci se vraceli do své farnosti. Zde je před farním kostelem čekalo opět přivítání a korouhve a sochy byly uloženy v kostele. Poutníci si přinášeli pro sebe i své známé svaté obrázky a růžence, někteří i vodu ze studánky sv. Antonína, o které věřili, že pomáhá při očních nemocech. Na výklenkových kapličkách vedoucích k areálu hájeckého kláštera se značně podepsal zub času a duch doby a jejich stav se stal jen další obžalobou, jak se naše společnost stará o nemovité

redakční

kulturní památky. Několikrát byly opravovány, při obnově v letech 1899 - 1900 jich evidovali pouze čtrnáct. V současné době je osm kaplí opravených, dvě kaple v žalostném stavu, jedna kaple přemístěná a devět kaplí zničených. Mariánské poutní místo v Hájku se otevře poutníkům opět na jaře. *zpracovala -atm-*

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✠ **Pečovatelská a odlehčovací služba**

Okénko do historie - Třetím „zastavením“ cyklu zaměřeného na spolupráci farnosti a charity nám otevírá pohled na služby zaměřené na seniory. Pečovatelská služba je prvním samostatným

projektem Farní charity Beroun a její historie je tedy v pravdě „pionýrská“. Datuje se do jara 2005, kdy přípravy vznikaly doslova na koleně ještě v prvotním zázemí charity (tj. v místnosti na faře, kde dnes sídlí farní knihovna). Vedoucí služby Vladislava Karešová rozjížděla službu ještě vedle své práce sociální asistentky v azylovém domě, také první pečovatelky vstupovaly do služby především s velkým nadšením, finanční ohodnocení bylo vskutku symbolické. Velkou pomocí hned od počátku byla podpora Úřadu práce v Berouně, který opakovaně pomohl s vytvořením dotovaných pracovních míst.

Marta Altmannová s klientkou *foto autor*

Prvním sídlem pečovatelské služby byly bývalé kasárny (dnes Komunitní centrum). Podmínky zde byly před rekonstrukcí dost neutěšené, takže přestěhování do prostor České pojišťovny bylo pro pomalu se rozrůstající tým služby velkým povzbuzením a pomocí. Zpočátku měla charita v plánu spojit pečovatelskou službu se službou ošetřovatelskou, nezískala však podporu Všeobecné zdravotní pojišťovny. V r. 2007 se ale podařilo pečovatelskou službu rozšířit o službu odlehčovací, obě služby byly zaregistrovány dle Zákona o sociálních službách a následně přesídlily do Pražské ulice v Berouně na Závodí, kde spolu s tenkrát nově vznikajícím denním stacionářem vytvořily tzv. Centrum pro seniory. Zde celá pečovatelská a odlehčovací služba ještě donedávna obývala jedinou malou kancelář (další kancelář pro vedoucí a sociální pracovníci se podařilo získat teprve před 2 měsíci).

Příběh pečovatelské a odlehčovací služby je stále velkým dobrodružstvím, které se odehrává dnes a denně v domácnostech klientů, kam pečovatelky docházejí. Je stále příběhem plným obětavosti a laskavé trpělivosti těch, kdo se této práci věnují. Za zhruba čtyři roky působení prošla střediskem již celá řada pečovatelek. Jedná se totiž o velmi náročnou práci a to jak psychicky, tak fyzicky. Není to profese, která by mohla být vykonávána dlouhodobě. Celou historií těchto služeb vlastně prošli plně jen manželé Karešovi – Jiří Kareš pracuje ve službě léta obětavě jako řidič.

Jaká je současnost a co nabízíme? V současné době působí ve středisku Charitní pečovatelské a odlehčovací služby celkem 10 pečovatelek na 8,0 úvazku, vedoucí služby na 1,0 a 2 řidiči na 1,5 úvazku. Služeb nyní využívá celkem 76 klientů z 11 obcí na Berounsku.

Paní Karešová s paní Hlaváčkovou. *foto autor*

Cílem těchto služeb je zlepšit podmínky pro kvalitní život seniorů a zdravotně postižených, prodloužit jejich pobyt v přirozeném prostředí a omezit nutnost jejich umístění do ústavní péče. Služba je v obou případech zajišťována v domácnostech denně včetně víkendu, dle potřeby v rozmezí od 7–19 hod. Poplatky za služby stanovuje ceník.

Pečovatelská služba je primárně určena seniorům, kteří již s obtížemi obstarávají své denní potřeby; zvláště se orientuje na seniory a

lidi se zdravotním postižením, kteří jsou bez sociálního zázemí a žijí v malých obcích na Berounsku. Kapacita služby je 30 klientů/den.

A co si pod službou konkrétně představit? Např. pomoc při zvládání běžných úkonů, při osobní hygieně, pomoc při obnovování pohybu, při zajištění stravy, při zajištění chodu domácnosti nebo například doprovod klienta k lékaři, na úřady, v případě zájmu také na procházky, na bohoslužby a podobně. Důležitý je osobní přístup, sdílení a naslouchání, alespoň na chvíli rozptýlení starostí a pocitu osamělosti.

Odlehčovací služba se také věnuje péči o seniory a dlouhodobě nemocné upoutané na lůžko, je zajišťována vždy v rozsahu několika hodin denně s ohledem na zdravotní stav a potřeby klienta. Jejím cílem je především odlehčit rodinným příslušníkům, které se o své blízké jinak starají, aby si mohli odpočinout, odjet na dovolenou, zařídit si nezbytné osobní věci nebo prostě skloubit péči se svým zaměstnáním. Kapacita služby je 3-4 klienti/den.

Finanční zdroje získává Charitní pečovatelská a odlehčovací služba především z MPSV, z Humanitárního fondu Středočeského kraje, dále od nadací, obecních úřadů a výjimečně také od sponzorů a drobných dárců. Péče o seniory bohužel nepatří v naší republice k atraktivním oblastem z pohledu státní dotační politiky a není doceňována ani sponzory. A jaké jsou vlastně reálné roční náklady na kvalitní fungování Charitní pečovatelské a odlehčovací služby? Naše výpočty hovoří o 1,5 milionu korun pro odlehčovací službu a 3,5 milionech pro pečovatelskou službu. Také v této oblasti má nyní Farní charita Beroun k dispozici zhruba 40 procent potřebných finančních prostředků.

A výhled do budoucnosti... Předně doufáme, že naše společnost bude v nejbližších letech k seniorům a zdravotně handicapovaným vstřícnější a práce pečovatelek a dalších profesí působících v této oblasti bude v budoucnu více oceňována jak společensky, tak finančně. Stále věříme, že se nám podaří rozšířit stávající pracovní týmy pečovatelské a odlehčovací služby alespoň dvojnásobně. Těšilo by nás, kdybychom již více nemuseli odmítat zájemce o naše služby a mohli zajistit našim pracovníkům příjemnější podmínky pro jejich službu.

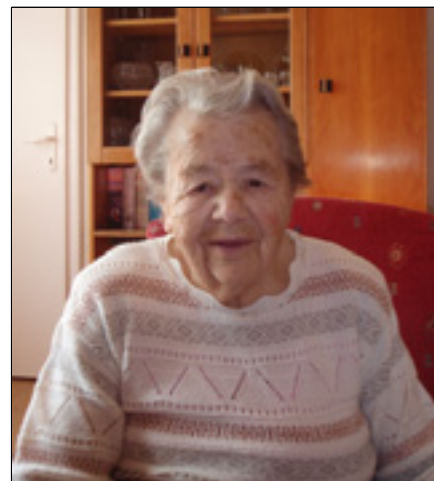
Máme také několik praktických plánů na další rozvoj služeb. Patří k nim např. telefonická Linka bezpečí a jistoty, která by měla být k dispozici hlavně v nočních hodinách, o víkendech a svátcích. Kromě telefonické krizové intervence by měla linka seniorům nabídnout operativní návštěvu pečovatelky v domácnosti, pokud by si to situace vyžadovala. K dalším plánům pak patří rozšíření poradenství pro pečující rodiny.

Děkujeme za vaši stávající podporu a věříme, že také Charitní pečovatelské a odlehčovací službě nadále zachováte svou přízeň. Ostatně stárneme všichni a stárnou i ti, které máme rádi. Pomalu, ale jistě.

Martina Mossóczy, koordinátorka služeb a projektů

Aktuality z farní knihovny

S Maruškou Hlaváčkovou jsme hovořili o tom, jak by farníkům vycházela co nejvíce vstříc v nabídce knih. Podle dohody je v knihovně - **v přístěží fary - každých 14 dní od 10 - 10,40 hodin**. Datum je vždy uvedeno v našem farním zpravodaji. Chce však posloužit zájemcům i mimo uvedené dny, pokud ji o službu požádají, když ji uvidí v kostele. V knihovně je dosti literatury

Jedna z klientek foto autor

jak na vypůjčení, tak k prodeji. Jsou to knihy, které vydává Karmelitánské nakladatelství. Zájemci si nabízené knihy mohou vybrat buď z vystavených titulů, nebo z nabídkového bulletinu. Věříme, že zde najdete každý vhodný dárek jak pro své blízké i přátele. Jsou zde knihy vhodné pro dospělé i děti různého věku, dokonce omalovánky pro ty nejmenší. Uvažujte o tom, že právě kniha odtud patří k nejvhodnějším dárkům a jistě každého potěší.

Dnes Vám nabídneme dvě nové publikace. Ta první je o Karlu Herbstovi, pražském světitím biskupovi. Pojednává o tom, jak se věnoval mládeži i v době, kdy to bylo zakázané a o jeho životě vůbec. Jeho zkušenosti jsou velmi cenné. Druhá knížka jsou roztomilé omalovánky o životě sv. Pavla. Dospělí mohou dětem při vymalovávání obrázků týkajících se sv. Pavla vyprávět o jeho zajímavém životě

-vac-

POSLEDNÍ SLOVO: IZRAEL - BOJUJE BŮH?

“Hlavně o tom něco napiš. Už máš něco vymyšleno?” *Ano, moc ráda bych něco napsala a měla jsem i myšlenku! Díky nabídce našeho milého P. Benedikta Hudemy jsme (osm statečných z Berouna) měli možnost spolu s dalšími asi 20 poutníky a třemi kněžími vyrazit na Pout' do Svaté země a o této pouti bychom společně dokázali zaplnit zážitky, svědectvími a fotografiemi celý zpravodaj (není vyloučeno, že ještě zaplníme a rozhodně vás pozveme na promítání v rámci cyklu K-klubu Letem světem). Ona v úvodu zmíněná myšlenka bohužel v rámci celních a pasových adrenalinových procedur na letišti v Tel Avivu vyšuměla tak rychle, jak cestou na letiště přišla. Ale napadají mne desítky jiných postřehů: Izraelská vlajka s modrou “Davidovou” hvězdou zářící jako hvězdy, které v letadle před přistáním v Tel Avivu svítily ne nad námi, ale vedle nás. Neklidná politická situace v Izraeli už při přihlášení na tento zájezd a znovu den před odletem, která však na místě samém nijak zjevná nebyla... Zpočátku splývající množství architektonických a především křesťanských památek - hned od přistání jsme od půl páté od rána do půl páté do večera “sjížděli” Caesareiu přímořskou, Joppe, Jaffu, Haifu - Stella Maris... a další a další - se postupně utříd'ovalo a vyrývalo do paměti. Mnohokrát se zemí srovnané křesťanské chrámy (Peršany, Babyloňany, Římany...) znovu a znovu neúnavně obnovované... Úžasná statečnost obyvatel pevnosti Massada, kteří raději volili smrt, než by se nechali podrobit Římany a také neuvěřitelné architektonické schopnosti Heroda Velikého, který neuměl “vyjít” s lidmi, ale se stavbou této pevnosti v poušti na břehu Mrtvého moře mu to vyšlo skvěle. Betlém a bazilika Narození Páně, která jediná byla ušetřena perských nájездů, protože nad vchodem bylo vyobrazení tří mudrců v tradičním oblečení “východu”! Jeruzalém a jedno místo požehnané přítomností Ježíše (historicky skutečnou i nadzemsky současnou) na druhém. Mnoho “chrámů” uvnitř chrámu Božího hrobu. “Vyprošujte Jeruzalému pokoj, ať v klidu žijí ti, kdo ho milují!” - Slova stodvaadvacátého žalmu se více než naplňují v tomto neklidném a*

Mozaika ze Svaté země

foto I . Vašků

přesto svatém městě na každém kroku - muezzin vyvolávající napotvoru přesně v čase, kdy františkáni začnou ve čtyři odpoledne (v 15 hodin zimního, tedy historicky "správného" času) spolu s procesím mnohojazyčných poutníků páteční Křížovou cestu po skutečných místech jednotlivých zastavení... Vyhnání křikem a tleskáním z kaple Prázdného hrobu - z místa, kde jsme se chtěli čtvrt hodiny před uzavřením na chvíli ztišit - Arabem, který je slavný odmykáním a zamykáním vrat chrámu Božího hrobu a který už už chtěl mít po šichtě... Podobné "vyhoštění" uštěpačné ruské ženy z téhož místa jakýmsi velmi hlasitým popem, který by se s ní snad začal prát... A znovu totéž v Betlémě - tato svatá místa, která jsou (Bohužel? Bohudík?) společná většinou všem třem monoteistickým náboženstvím a "vzájemná tolerance" velmi těžko balancuje na hodně naostřeném břitu nože. Leckdy i tolerance mezi křesťanskými denominacemi... Cesta ke zbytkům opevněného města Gamla a blízkému vodopádu zpestřená výbuchy a výstřely v dálce na Golanských výšinách... A naopak krása vodopádů v En Gedí, v místě, kde se ukryval David před Saulem, nepopsatelné duchovní zážitky na místech, kde skutečně stál Ježíš-člověk a Maria, nádherná žena a matka. Pocit propojení s rodinou v krásném mariánském chrámu Ain Karem, na místě, kde se Maria setkala s Janem Křtitelem, patronem jednoho z mých synů... Možnost zazpívat si právě na tomto místě žalm, který jsem bez podpory not příliš neuměla a těsně před "vystoupením" najednou "našla" ten správný nápěv - nevěřím, že náhodou, spíše děkuji za přímluvu a podporu Panně Marii. Krása cesty pouštním údolím stínu smrti (Ž 23) -Wádí al-Kalt - a chladivý klášter na jejím konci... Zapadající slunce nad betlémským Polem pastýřů... Izrael. Izra El. Přeloženo "bojuje Bůh". Bůh bojuje o naši přízeň. Bůh za mne zápas dokončí! (Ž 57). V každé vteřině nám nabízí něco ze svých drobných či větších pozorností. Na pouti do bojující, krásy i nadějeplné Svaté země byly tyto jeho pozornosti vinou únavy, leckdy nervozity (strachu) a zároveň díky nadšením zjitřenému vědomí pro nás mnohem zjevnější. Nás si vybojoval už dávno a tady svou přízeň "jen" potvrdil!

-iva-

MODLITBA MĚSÍCE:

O letošních Velikonocích jsme měli možnost v naší farnosti přijmout do společenství Církve hned 12 novokřtěnců, z toho 7 dospělých. Tento počet je za poslední roky zcela výjimečný a je též znamením Božího požehnání a slyšení našich modliteb. Z vlastní zkušenosti dobře víme, že je mnohem těžší vydržet na dané cestě, než na ni vykročit. Naše znovuzrozené bratra a sestry zcela jistě v životě čekají nejrůznější zkoušky a těžkosti. Právě v nich mají prožít zkušenost s Bohem, který je věrný a své „miláčky“ vysvobozuje, v nich má i jejich víra dostat nový a hlubší rozměr. Právě v těchto chvílích potřebují i naši duchovní a mnohdy i prostou lidskou podporu. Velikonoční doba je pro ně dobou „mystagogie“, tedy dobou, kdy obzvláště mají zakoušet Boží blízkost i radostnou skutečnost, že jsou členy společenství Ježíšových učedníků, kde v jeho Duchu jsou všichni „jednoho srdce a jednoho ducha“. Kéž tuto zkušenost mohou i v naší farnosti zakoušet!

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA KVĚTEN:

••• za nově pokřtěné •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V květnu poblahopřejeme s velkou radostí paní **Růženě Holleové** z Berouna, která oslaví požehnaných 100 let! Blahopřání putuje také k **Mariánu Fabianovi** do Ptic k 60. výročí narození a také do Plzně ke **Katce Chejlové**, která slaví letos 35 let.

*Dne 25. dubna oslavila své životní jubileum paní **Ivana Mohaplová** z Litně. 21. května se dožívá 55 let ing. **Vladimír Mohapl** z Litně. Blahopřejeme.*

NAROZENÍ: Ve čtvrtek 2. 4. 2009 se narodil **Jakub Šedivý** ze Svatého Janu pod Skalou. Rodičům a sourozencům přejeme krásné společné dny!

KŘTINY: V měsíci dubnu přijalo v naší farnosti svátost křtu celkem 12 novokřtěnců. Z toho je 7 dospělých: **Marie Kohoutová, Marie Kateřina Mikšová, Jana Dunová a Iva Lucie Fryková, Petr Špernoga, Jiří Zdílna a Jiří Izidor Paulíček** (o velikonočních vigiliích v Berouně a ve Sv. Janu pod Skalou). Dále pak 5 dětí: **Lukáš Hobza, Anežka a Marianna Krutských a Anna a Tomáš Benešovi** (v kostele sv. Ludmily na Tetíně).

SVATBY: V měsíci dubnu si udělili svátost manželství pan **Jiří Izidor Paulíček** a paní **Jana Dunová** (v kostele sv. Václava v Loděnici).

POHŘBY: Dne 24. 4. zemřela ve věku 81 let po krátké nemoci paní **Věra Pokorná** roz. **Habětínová** z Berouna, dlouholetá obětavá pracovnice a tisková mluvčí sokolské organizace v Berouně. Pohřeb se bude konat v pondělí 4. května ve 13,30 hod. v kostele sv. Jakuba v Berouně, poté bude uložena do rodinné hrobky na berounském hřbitově.

*Prosíme, pomozte nám rozšířit farní "databázi"! Byli bychom velmi rádi, pokud byste se přihlásili, případně nám zaslali data narození a alespoň kontakty své, svých blízkých a přátel. Věříme, že v rámci farní rodiny se nemusíme bát dnes tak skloňovaného zneužití dat a za redakci můžeme upřímně říci, že tato databáze není veřejně přístupná a je používána pouze pro potřeby farní kroniky a pro zasílání pozvánek na farní akce. Ozvěte se nám, prosíme, na e-mail **e-mail: red.tym@seznam.cz**, na tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky "BKZ - Dotazy a články" na stole s tiskovinami.*

-iva-

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**